

บทที่ ๖

สรุปและข้อเสนอแนะ

๑. วัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความต้องการของผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำในด้านวิชาการและข้อมูลนำสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงกิจกรรมการฟาร์ม ข้อมูลที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่จัดบริการค้านวิชาการ และข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ ให้กับคณะกรรมการผู้เลี้ยงกุ้งเพื่อเพิ่มความในการจัดระบบ และวิธีการให้บริการค้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้เลี้ยงกุ้ง วิธีการศึกษาทำโดยการสัมภาษณ์เกย์ตรวจกลุ่มตัวอย่าง ในเขตอำเภอโนน จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์ได้นำมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic sampling) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจาก 7 ตำบล รวม 1,700 ราย ได้ตัวอย่างที่ศึกษาทั้งสิ้น 170 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเดอกมิติ ค่าไคสแควร์

๒. สรุปผลการวิจัย

๒.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การจัดการสิ่งแวดล้อม การติดต่อสื่อสาร อิควิตี้ และภัยภاط ของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุเฉลี่ย 40.8 ปี ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส มีสามาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คนต่อครัวเรือน เลี้ยงกุ้งกุลาดำเป็นอาชีพหลัก โดยมีอาชีพรองบางส่วนคือเลี้ยงสัตว์ ค้าขาย รับจ้าง ทำนา และประมงทะเล การใช้แรงงานในครัวเรือนโดยเฉลี่ย 2 คนต่อครัวเรือน และมีการจ้างแรงงานในท้องถิ่นตลอดปี รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ย ครัวเรือนละ 406,091.6 บาทต่อปี มีเนื้อที่ในการถือครองเป็นของตนเองเฉลี่ย 26.8 ไร่ต่อครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน มีหนี้สินโดยเฉลี่ย 486,637 บาทต่อครัวเรือน การเป็นสามาชิกกลุ่มทางการเกษตร เช่น เป็นสามาชิกกลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตร สถาบันการเกษตรขนาดที่สุด วัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อนำมาลงทุนเลี้ยงกุ้งกุลาดำเป็นส่วนใหญ่ เกษตรกรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย มีการติดตาม

ข่าวสารความรู้ทั่วไปต่าง ๆ จาก โทรศัพท์ มือถือที่สุด รองลงมาคือ พนักงานขายอาหารกุ้งและเคมีภัณฑ์ เกษตรกรรมทัศนศิลป์ที่ต้องการเดินทางไกล และการให้บริการจากหน่วยงานของรัฐ และเอกชนในการเผยแพร่ข่าวสาร เกษตรกรใช้น้ำในการเดินทางไกลค่าใช้จ่ายสูงมาก แต่แหล่งน้ำสร้างขึ้นซึ่งมีน้ำใช้เพียงพอ กับการเดินทางไกลค่า

2.2 วิธีการจัดการในการเลี้ยงและการรับบริการทางวิชาการและข้อมูลข่าวสารของผู้เลี้ยงกุ้ง กุ้งค่า

เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุ้งค่ามีสถานภาพการเลี้ยงกุ้งเป็นเจ้าของ และเดินทางไกลค่า รองร้อยละ 49.4 มากที่สุด รองลงมาคือ ซึ่งผู้อื่นเลี้ยงร้อยละ 25.9 ถัดมาค่าการเดินทางไกลค่า เกษตรกรเดือดเดินทางไกลค่า ในระบบปีค่า มากที่สุด โดยใช้ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นตัวตัดสินในการเดือด และเกษตรกร ครึ่งหนึ่งมีบ่อพักน้ำ ส่วนและอีกครึ่งหนึ่งไม่มีบ่อพักน้ำเนื่องจาก มีข้อจำกัดด้านเงินทุน และพื้นที่ ในการทำบ่อพักน้ำ การทำบ่อจะมีผลผลิตเกษตรกร เดือดทำบ่อจะมีผลผลิตในท้องถิ่น และนอก ท้องถิ่นมากที่สุด ร้อยละ 41.2 ซึ่งเกษตรกรสามารถต่อรองราคาได้ และมีความพึงพอใจในราคายา เกษตรกรมีความคาดหวังในอนาคตต่อการประกอบอาชีพเดินทางไกลค่า เกษตรกรยังคงเดือดเดินทาง กุ้งค่าต่อไปมากที่สุด ร้อยละ 91.2 ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรไม่มีอาชีพอื่นรองรับ รองลงมาคือ เกษตรกรเห็นว่าเป็นอาชีพที่สามารถให้ผลตอบแทนที่คุ้นค่ากว่าการประกอบอาชีพอื่น มีเกษตรกร บางส่วนที่จำเป็นต้องเดินทางไกลค่าต่อไปเนื่องจากมีภาระหนี้สินผูกพัน การรับข้อมูลข่าวสารทาง การเดินทางไกลค่าเกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อบุคคล เป็นอันดับหนึ่งคือ จากพนักงานขายอาหาร กุ้งและเคมีภัณฑ์ เพื่อนเกษตรกร เจ้าหน้าที่กรมประมง และผู้ใหญ่บ้านตามลำดับ แหล่งข้อมูล ข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เกษตรกรได้รับคือ วารสารและเอกสารเผยแพร่ รองลงมาคือ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และหอกระจายข่าวตามลำดับ

2.3 ความต้องการด้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเดินทางไกลค่า

เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รัฐออกแนะนำความฟาร์มนของเกษตรกร รองลงมาคือ จัดฝึกอบรมสัมมนา เพย์เพร์ข่าวสาร วารสารและเอกสารเผยแพร่ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ ในรายละเอียดของวิธีการที่เกษตรกรต้องการคือ เจ้าหน้าที่รัฐออก แนะนำความฟาร์มนของเกษตรกร โดยให้คำแนะนำแก่เกษตรกรดึงฟาร์ม และรองลงมาคือเกษตรกร ต้องการการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการและข้อมูลข่าวสาร โดยการฝึกอบรม/สัมมนา รูปแบบการ จัดฝึกอบรมโดยให้มีการบรรยาย สาธิตและทักษะศึกษาดูงาน สถานที่ฝึกอบรม ที่เกษตรกรส่วนใหญ่ เห็นด้วยคือ acula ประชาคนในย่าน โรงเรียนภายในหมู่บ้าน และโรงเรียน วิทยากรที่ฝึกอบรมควร

เป็นเกณฑ์การผู้มีความรู้ความชำนาญ รองลงมาคือเจ้าหน้าที่จากสถาบันศึกษา และเจ้าหน้าที่ กรรมประมง เกณฑ์การต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารด้านการเดี่ยงกุ้งกุลาดำ ทางวารสารและ สิ่งพิมพ์ โดยการจัดพิมพ์เป็นรายเดือน รองลงมาคือ รายสัปดาห์ และรายปักษ์ หน่วยงานของรัฐ เป็นผู้จัดพิมพ์ รองลงมาคือ ชุมชนผู้เดี่ยงกุ้ง และบริษัทเอกชน ลักษณะข่าวสารที่นำเสนอใน หนังสือพิมพ์ควรทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ มีการตอบปัญหาให้แก่เกษตรกรผู้เดี่ยงกุ้ง รองลงมา คือความมีการนำเสนอข่าวสารทางด้านการตลาด และ บทความทางวิชาการเกี่ยวกับการเดี่ยงกุ้งกุลาดำ ความมีการจัดพิมพ์เผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการเดี่ยงกุ้งกุลาดำทาง โทรทัศน์เกณฑ์การต้องการให้มีการนำเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบวิธีการจัดการ และวิธีการเดี่ยงที่ ทันสมัย และเกณฑ์การสามารถนำไปใช้ได้ในพื้นที่จริง รองลงมาคือความมีการตอบปัญหาให้แก่ เกษตรกร ในรายละเอียดด้านวิชาการเกี่ยวกับการเดี่ยงกุ้งกุลาดำที่เกณฑ์การต้องการ สามารถเรียง ลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการตลาด รองลงมาคือ การป้องกันและรักษาโรคกุ้ง พันธุ์กุ้ง การปฏิบัติและการเดี่ยงครุ อาหารและการให้อาหาร การจัดการสิ่งแวดล้อมในการเดี่ยง บ่อและ อุปกรณ์ในการเดี่ยงกุ้งกุลาดำ

2.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับบริการข้อมูลข่าวสารของผู้เดี่ยงกุ้งกุลาดำ

เกณฑ์การผู้เดี่ยงกุ้งส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการรับบริการข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้คือ แหล่งข้อมูลข่าวสารมีน้อย ล่าช้าไม่ทันสมัย และไม่สามารถใช้ได้ผลในทางปฏิบัติ รองลงมาคือ นักวิชาการของกรมประมง และสถาบันการศึกษามักจะเป็นเครื่องมือของบริษัทเอกชน ในการหาผลประโยชน์จากเกษตรกร ขาดศูนย์กลางให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการเดี่ยงกุ้งกุลาดำที่ ชัดเจนบริการแก่เกษตรกรให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการ ฝึกอบรม โดยเกษตรกรให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ ควรพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ความชำนาญ เพื่อถ่ายทอดความรู้สู่เกษตรกร รองลงมาคือ ควรจัดการสาร/สิ่งพิมพ์ นำเสนอข่าวสาร กุ้งออก เผยแพร่แก่เกษตรกรให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ เร่งศึกษาด้านคว้าพัฒนางานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับ โรคระบาด และวิธีการเพิ่มผลผลิต เพื่อลดความเสี่ยงในการเดี่ยงกุ้งกุลาดำ ความมีข้อมูลภาคสนาม ที่ชัดเจนเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการข่าวสารความรู้ด้านวิชาการแก่เกษตรกร

2.5 ความสัมพันธ์ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การติดต่อสื่อสาร จิตวิทยา และภาษาพาท กับความต้องการบริการค้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเดินทางกุฎาคาม

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการบริการค้านวิชาการ และข้อมูลข่าวสารค้านการเดินทางกุฎาคาม มี 2 ตัวแปร คือ การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น และ การรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

2.6 ข้อเสนอแนะทั่วไปของผู้ศึกษา

เพื่อให้ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพิจารณาในการวางแผนพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ

2.6.1. รัฐควรมีมาตรการในการควบคุมสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน และส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้เกยตบรรณเกิดความห่วงเห็นทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อการใช้ประโยชน์ในอนาคต

2.6.2. องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนจะต้องร่วมมือศึกษาข้อมูลทางวิชาการเพื่อกำหนดค่ามาตรฐานต่าง ๆ ในการวางแผนการผลิตที่ชัดเจน เพื่อการพัฒนาการเดินทางกุฎาคามไปสู่ระบบมาตรฐานเดียวกัน

2.6.3. ควรมีการพัฒนาเข้าหน้าที่ และนักวิชาการจากหน่วยงานของรัฐ และเอกชนให้มีคุณภาพในการส่งเสริมความรู้แก่ผู้เดินทางกุฎาคาม สำหรับผู้สนใจเดินทาง